

Církev československá
husitská Kladno

Milí bratři a sestry, čtenáři našeho zpravodaje, pokoj vám, blízkým i dalekým. Přinášíme opět zprávy ze života našeho sboru, tentokrát především z výročního shromáždění naší kladenské náboženské obce. Když jsem připravovala svou zprávu, s překvapením jsem zjistila, že letos v září budeme mít již 20. výročí vydávání našeho zpravodaje. Během této doby jsme se zamýšleli nad mnoha aktivitami, sdíleli jsme své radosti i starosti. Některé příspěvky jsou stále aktuální, zejména ty, které se týkají duchovní správy.

Porovnejme, jak se před 10 lety na výročním shromáždění bratr farář Stanislav Jurek zamýšlel nad situací sboru, který pak o rok později postupně předával do pastýřské péče našemu současnému bratru faráři Phanuelovi Osweto. Některé výzvy zůstávají stále stejné...

Dopis pastora Stanislava svatým v husitském sboru v Kladně na podkladě listu Filipským 1, 1–11 (Nahoru 2/2009)

Stanislav, služebník Krista Ježíše, všem svatým v Kristu Ježíši, kteří jsou v Kladně, i biskupům a jáhnům, tedy v původním významu starším a pomocníkům (asistentům).

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás. Jste sborem Páně, ne jen nějakým spolkem. A v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím. Prosím, aby vás Pán chránil před Zlým a pomáhal vám. Přímluvy za všechny ve sboru patří k hlavním službám pastorovým, a kdyby tuto službu naplno konal, měl by co dělat.

Radost, kterou z vás mám, mne neopouští, i když je stále potřeba prosit, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání. Někteří si asi pořád myslí, že se obejdou bez poznání, a tak vynechávají bohoslužby a biblické hodiny, zanedbávají studium Písma. Tato výtka však velké části našeho společenství nepatří. I při skutcích lásky, kterými se sbor prokazuje, chybí mnohdy vnímavost pro to, co je vlastní příčinou problému. Také naslouchání kázání vyžaduje hlubokou vnímavost bez výpadků. Ne vždy rozpoznáváme, na čem záleží, a tak chybíme na

modlitebním soustředění před bohoslužbami, na modlitbách po sdílení a na ekumenických modlitbách. A právě u některých sebejistých ve všech věkových kategoriích vidím, jak by velice potřebovali přijmout svátost biřmování jakožto křest Duchem svatým, a získat tak neochvějnou víru, moudrost, poznání, dar uzdravování, působení mocných činů, proroctví, rozlišování duchů. Velice cenný je dar služby v Duchu Kristově, který řekl: *Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil.* (Mt 20, 28 kral.) Dar Ducha Božího potřebujeme nezbytně, abychom uměli napomínat a povzbuzovat. Pro oba tyto výrazy je v řečtině jedno slovo. Tato skutečnost nás nabádá ke spojování obého.

Štědře rozdávat má ten, kdo má na rozdávání. Pro všechny ovšem platí starozákonní ustanovení desátek, které Pán Ježíš potvrdil. Zvlášť máme mít na zřeteli trpící, starat se o ně a pomáhat s radostí. I k tomu potřebujeme vydatnou pomoc Ducha Kristova, již zvláště naše pastorační asistentky nepostrádají. Učitelskou službu potřebujeme, abychom zůstávali v učení apoštolském a neupadali do hereze.

Významnou funkci ve sboru má pastýř – pastor. Jak může pečovat o ovce, záleží hodně na ovcích samých. Když členové sboru na pastorovi nevyžadují rozhovory a nezpovídají se, je to újma nejen pro jednotlivce, ale i pro sbor jako celek. Zpověď neboli svátost smíření je jen jednou ze svátostí, které nejsou dostatečně využívány.

Apoštol Pavel v listu Filipským píše: *...jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia...* Byl tehdy ve vězení a evangelium nepřestalo být zvěstováno. Že tato služba neustává v tomto sboru ani při nepřítomnosti faráře, svědčí o duchovní vyspělosti a způsobilosti kázat nejednoho bratra či sestry. Ale evangelizace a misie je naší velkou slabinou a to zase vypovídá o absenci silné víry, která propůjčuje potřebnou statečnost.

Povzbuzením nám jsou apoštolova slova: *...jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.* Stoprocentní úspěch se tu ovšem nezaručuje, neboť je podmíněn tím, co tu bylo řečeno.

Duchovní zpráva Stanislava Jurka na výročním shromáždění 29. 3. 2009

Duchovní zpráva – výroční shromáždění 2019

Milé sestry a bratři,

každý rok se touto dobou scházíme, abychom společně hodnotili uplynulý rok. Dnešní shromáždění je opět takovou chvílí, když se v přátelské atmosféře chceme ohlížet za dobou, která už je za námi.

Podstatou našeho duchovního života je radost ve společenství s lidmi kolem nás. Proto smíme děkovat Bohu za každou chvíli, kterou jsme mohli spolu v roce 2018 prožívat.

Při ohlédnutí na čas, který už je za námi, zjistíme, že jsme toho opět stihli hodně. Naše aktivity od ledna do prosince ukazovaly na sbor, který má bohatý program.

Sbor, který žije z Božího obdarování a chce ukázat světu, že je tu pro každého, kdo hledá Boží cesty a kdo chce být součástí Boží rodiny a Božího království.

Část našich programů zůstala beze změn. Jsem rád, že jsme se jako každý rok mohli zúčastnit ekumenických setkávání (bohoslužby v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů, Světový den modliteb, ekumenická bohoslužba k uctění památky Mistra Jana Husa a ekumenická Modlitba za domov). V takovém ekumenickém duchu pokračovala i měsíční setkávání farářů v Kladně, kde jsem se aktivně zapojil.

Probíhaly i další pravidelné programy – setkávání ve skupinách (jmenovitě: setkávání mužů, setkávání žen, dětí, setkávání mládeže), pobožnosti v Domově seniorů v Kladně a sborová dovolená. Tato setkávání byla pro nás průběžným zdrojem inspirace a povzbuzením ve víře.

Liturgický rámec bohoslužeb jsme trošku obměnili. Záleží mi na tom, aby se co nejvíce lidí podílelo na průběhu bohoslužeb, abyste je spolu se mnou vytvářeli. Liturgie je lidské dílo pro Pána Boha, a nikoli dílo jen jednoho člověka k Bohu. Proto jsem rád, že vznikly různé nápady, jak naše bohoslužby obohatit. Dohodli jsme se na uvedení songové liturgie s chválami a na dětských bohoslužbách.

Náš sbor je velmi rozmanitý z hlediska věku. Je jako vícegenerační rodina, za což jsem velmi vděčný. Nevím o žádné jiné organizaci, kde by se člověk setkal s lidmi od nemluvnat přes dospívající, mládež, střední generaci až po seniory. Myslím si, že v tomto setkávání je mimořádné bohatství, a jsem rád, že to tak může fungovat.

Právě pro toto fungování napříč generacemi můžeme vidět důležitost těchto změn, aby náš sbor měl i nadále místo pro každého. Jsme si vědomi, že takové změny nemusí oslovit každého z nás. Ale myslím, že jsme obohaceni právě v těch rozmanitostech, když vidíme ty nejmenší mezi námi a také ty starší kolem nás. Z víry a vytrvalosti našich sester a bratrů se můžeme hodně ponaučit.

Minulý rok jsme také začali realizovat nápad, že se budeme vzájemně navštěvovat. Chtěl jsem, abychom se více sblížili a bavili se i mimo církevní půdu. Mnohé z vás jsem už navštívil – buď sám, nebo s rodinou. Mnohé z vás však ještě nikoli! Někteří z vás už jste také někoho pozvali na oběd nebo na kávu a jsem rád, že to pokračuje. Proto vás vyzývám, zvete se navzájem na návštěvy, pokud vám to není vyloženo proti mysli.

Pomaloučku budu v Kladně už 10 let a po dobu své působnosti jsem zaznamenal dva mýty, dva pokřivené názory týkající se pastýřské péče:

a) *za farářem nepůjdeme – nechceme ho otravovat.* Prosím vás: smysl mé práce tkví v tom, že jsem s vámi. Pokud s vámi nebudu trávit čas, nebudu vaším farářem.

Tím druhým mýtem je:

b) *faráře pozveme, až si poradíme s našimi problémy, až si všechno urovnáme, až bude líp.*

Role pastýře je podle mého názoru ještě důležitější než role kazatele. Proto mezi vámi chci působit jako pastýř! A k tomu z mé strany nezbytně patří naprostá (zповědní) mlčenlivost. To určitě souvisí s otázkou důvěry: nakolik se vám za těch pár let podařilo ve mně najít důvěrníka, který vás – i s vašimi problémy a těžkostmi – chápe a má rád. To samozřejmě potřebuje čas, a ten čas už nastal.

Bůh vám žehnej, vám všem, kteří náležíte do kladenského Husova sboru!

Váš farář Phaniel Osweto 24. 3. 2019

Zpráva předsedkyně rady starších

Milí sourozenci v Kristu,

vloni jsem ve své zprávě psala o roku zkoušek a nemocí, o tom, že kromě zaměření na mladé a na rodiny je třeba věnovat se těm, kteří zestárlí, a o důležitosti propojit generace. Dále jsem zmínila potřebnost osobních pastoračních rozhovorů (pokud se chceme vyhnout slovu „zповěď“) a vyzvala jsem muže, aby na své skupince probrali otázku hlasitých modliteb ve společenství.

Letos se mi zdá, jako bychom se nadechli a nabrali síly. Pastoračním asistentkám, ale i dalším, kteří se zapojili do konkrétních služeb, poděkuji už teď, protože vnímám, že je to hodně jejich zásluha. Bezvadně běží péče o děti, podařilo se zavést aktivity pro mládež, scházejí se dvě skupinky žen a domlouvají se na místech setkání podle toho, kdo by třeba nemohl zavítat jinam, fungují bohoslužby v domě seniorů, výlety a spousta dalších setkávání (včetně biblických hodin pro pracující). Mám z toho radost, děkuji Bohu za všechny ochotné členy sboru a věřím, že motivací pro službu je budování Božího království mezi námi. Vnímám i to, o čem mluvil Phaniel, pomalu se rozšiřuje hlouček těch, kteří absolvují pastorační rozhovory, navštěvují se vzájemně, pomáhají si různými způsoby, aniž se to ve sboru nějak zvlášť prezentuje. Zároveň mě těší pravidelné setkávání pastorů kladenských sborů, které, jak si někteří vzpomínáme, se ne vždy dařilo. Jsem přesvědčená, že to přináší velké požehnání a že ho zažíváme.

O zavádění některých „novinek“ – songové liturgie, dětských bohoslužeb – se zmiňoval už Phaniel, tak jen stručně potvrdím, že tyto akce vidím jako prubířský kámen naší mezigenerační tolerance a vzájemné křesťanské lásky. Vůbec si nemyslím, že by se kdokoli laskavým vyjádřením vlastního názoru dostal do podezření, že mu křesťanská láska chybí. Mluvme o věcech a mějme přitom na paměti, že tam, kde se neshodneme, je právě půda, kde se máme osvědčit jako bratři a sestry, případně se v tom trénovat.

Svoji roli v radě starších vidím ve sledování chodu sboru, v upozorňování na to, co vnímám, že není v pořádku, stejně jako v povzbuzování těch, kteří jsou zkroušeni v srdci. Na praktické úkoly už většinou

nemám zdroje, ale, díky Bohu, rada starších je opravdu dělná a výkonná, takže věci běží a díky všem členům rady starších za to.

Jak to bude do budoucna, je těžké říci. Moje rodinná situace se může rychle změnit a třeba si vyžádá více mého času. Proto vyzývám, stejně jako vloni, muže tohoto sboru k aktivitě. A to nejen, pokud se týká tématu hlasitých modliteb ve společenství. Prosím je také, aby se připravovali na to, že bude potřeba převzít roli předsedy rady starších.

Přeji nám pro vše, co je před námi, ať se to týká našich soukromých záležitostí, nebo záležitostí sboru, hojnost Božího požehnání.

Pavla Vlková, výroční shromáždění 24. 3. 2019

Zpráva o duchovní péči o děti za rok 2018

V uplynulém kalendářním roce jsem organizovala a zajišťovala duchovní péči o děti našeho sboru. Základem bylo i nadále biblické vzdělávání. V našem sboru máme děti několika věkových skupin a snažíme se přistupovat k nim individuálně.

V první skupině jsou děti od 2 do 5 let, potom je tu početnější skupina dětí mladšího školního věku a dále nám postupně dorůstá mladší mládež – tedy děti staršího školního věku.

Nedělní péče (děti všech věkových skupin):

Ve druhém pololetí školního roku 2017/18 se nedělní péče účastnilo více méně pravidelně kolem 10 dětí. Nadále se při vyučování střídají tito lektori a pomocníci: Eva Bodláková s Jarmilou Chytilovou, já s Aničkou Lukavskou, Jitka Rendlová, Kamila Krucká, Katka a Jiří Lukavských, Zdena Chaloupková a podle možností Pavla Vlková a Martina Škutová.

Ve školním roce 2018/2019 jsme začali nové téma – Pavlovy cesty. V rámci dětské skupinky máme vždy třetí neděli v měsíci oslavu dětských narozenin, což se stalo již milou tradicí.

Byla sloužena jedna dětská bohoslužba v listopadu 2018 a dohodli jsme se s radou starších, že bude dále vysluhována vždy 1x za dva měsíce.

Mladší mládež:

I nadále se alespoň jednou v měsíci schází **dívčí skupinka**, která je zaměřená na sdílení, budování vztahů a na to, aby se Boží slovo dostalo k dívkám i při praktických činnostech (povídáme si, vyrábíme, pečeme, tvoříme a někdy si u toho i zazpíváme).

Sestra Eva Bodláková již druhým rokem organizuje pravidelné měsíční „**klučičí**“ výlety, které se setkaly s velkým ohlasem. A protože se začaly ozývat hlasy nejen děvčat, ale i starších příznivců společných výletů, tak jednou za čas jsou pořádány výlety pro všechny.

V roce 2018 se výletovalo:

10. března s kluky na Budeč

7. dubna s kluky na Dědkův mlýn

6. října s kluky na Dědkův mlýn

3. listopadu na Loustín se všemi příznivci společných výletů

Navazující péče o děti:

Jako každý rok je pro nás velmi zásadní **péče o děti v době sborové dovolené**. Program jsme připravovaly společně s Pavlou Vlkovou a Katkou Lukavskou a k přípravě jsme i tentokrát přizvaly rodiče a dále ochotníky z řad prarodičů.

Letošní rok se dětským programem prolínala dvě témata – jednak starozákonní příběh o Jonášovi, jednak „život ve společenství“, přičemž budování křesťanského společenství a život v něm byly i tématem letošního duchovního programu pro dospělé (podrobně viz zpravodaj Nahoru 4/2018).

Akce nejen pro děti:

2. února dětský výlet do Národního technického muzea

22. dubna dětské ekumenické odpoledne v maskách na faře ČCE

19. května výlet pro všechny do stájí v Libušíně s přenocováním v kostele pro školní děti

1.–3. června vodácký víkend – tentokrát se sjížděla řeka Ohře

2. prosince po bohoslužbách přišel za dětmi Mikuláš s andělem

Chtěla bych poděkovat vám všem, kteří pomáháte při péči o naše děti. Děláte to ve svém volném čase a děláte to s radostí. Kéž nám Hospodin při naší práci i nadále žehná!

Dana Klozbergová, výroční shromáždění 24. 3. 2019

Ze života sboru

V minulém zpravodaji jsme skončili aktuální zpravodajství radostí dětského odpoledne předposlední únorovou nedělí.

Hned další sobotu 23. února se konal **klukovský výlet podél Berounky**. O něm nám napsaly Eva Bodláková a Tereza Novotná samostatný příspěvek.

V neděli 24. února jsme si **při bohoslužbě připomněli naše spoluobčany**, kterým bylo opravdu těžce ubližováno, kteří byli posíláni na smrt, kteří se provinili jen tím, že se narodili židovským maminkám nebo rodičům s židovskými kořeny. Ve dvou transportech, vypravených z Kladna ve dnech 22. a 26. února 1942, bylo posláno do Terezína 1623 osob. Konce války se jich dožilo pouze 120.

V pondělí 25. února se nás sešlo na **ženské skupince starších sester** opravdu požehnaně. Díky sestře Růžence za pohostinnost! Na fotografování jsme se

namačkaly k sobě, a abychom tam byly všechny, vystřídalý jsme se u fotoaparátu já a Hanka. Fotky jsem pak v počítači ořízla a sešila ☺.

V pátek 1. března jsme se jako každý rok účastnili **Světového dne modliteb**, letos jsme se sešli v modlitebně Církve adventistů (CASD). Program připravily sestry ze Slovinska na téma *Pojďte, vše je připraveno*, kázáním posloužil místní kazatel Zdeněk Martasek. Bylo nás ale málo, jen sedm (i když je to číslo plnosti ☺), a to z našeho a místního sboru. Snad další odradil silný liják, který se spustil právě před začátkem setkání... Ale věřím, že naše společné modlitby se spojily k ostatními z celého světa. A na závěr se k nám s chválami připojila i místní skupina mládeže.

V neděli 3. března jsme měli opět **bohoslužbu se songovou liturgií**, sloužili ji bratr farář Phaniel

Osweto a sestra Pavla Vlková, hudební doprovod obstarala sestra Markéta Vlková.

Ve středu 6. března jsme posunuli biblickou hodinu na dřívější čas, abychom se mohli zúčastnit **vernisaže kreseb dětí z Terezína i z Izraele a opery Brundibár** v provedení Dismanova dětského rozhlasového souboru. Hostem byla i pamětnice, akademická malířka Helga Hošková-Weissová, která trpělivě odpovídala na otázky. Jako terezínské dítě holocaust zažila a ve své tvorbě se mu věnuje. Na vernisáži byl přítomen i izraelský velvyslanec Daniel Meron, který při této příležitosti v doprovodu primátora Dana Jiráňka nečekaně navštívil i náš sbor – bývalou synagogu. Podrobnosti z vernisáže jsou v [Kladenském deníku](#) ze 7. 3. 2019.

V neděli 17. března byla **dětská bohoslužba**, to znamená, že byla zaměřena především na děti, které se jí aktivně účastnily i čtením biblických textů a blahoslavenství. Bohoslužbu sloužil bratr farář Phaniel Osweto, kázání připravila sestra Pavla Vlková podle kázání sestry farářky Zuzany Kalenské

o tužkách na dětském táboře v Mariánských Lázních. Hudební doprovod na harmonium zajistil Samuel Gallat, na kytaru Eva Gallatová. Na závěr bohoslužby dostali požehnání březnoví oslavenci Zuzana, Vašík

a Mirka. Po bohoslužbě jsme to s nimi na prodloužené společně oslavili.

V neděli 17. března odpoledne jsme si opět připomněli v rámci **akce PAMATUJ!** oběti největší masové vraždy občanů židovského původu z Čech a Moravy, ke které došlo 8. března 1944. Přítomně přivítal bratr farář Phaniel Osweto. Ing. Karel Sedláček, místopředseda Společnosti přátel Izraele, představil krátce činnost této společnosti a troubením na šofar vzpomínku zahájil. Členové našeho pěveckého sboru pak zpívali písně, které měli na rtech lidé, kteří šli

tehdy na smrt. Následovala přednáška PaedDr. Ireny Veverkové o židovské rodině Františka Deutschmanna (Dečmara), kladenského rodáka.

Po skončení akce ještě mnozí zůstali a při drobném občerstvení setrvali ve sdílení svých dojmů a v přátelských rozhovorech.

V sobotu 23. března jsme měli možnost vyslechnout zajímavou **přednášku** docenta Jiřího Vogela z HTF *Teodicea aneb Proč je na světě zlo, když je nad námi*

dobrý Bůh? Přednáška byla hojně navštívena a byla po ní i bohatá diskuze. Děkujeme a těšíme se na další návštěvu bratra Vogela.

V neděli 24. března jsme měli výroční shromáždění náboženské obce. Hlavní zprávy jsou v tomto zpravodaji, ostatní jsou k dispozici ve farní kanceláři.

Květnou nedělí 14. dubna začínal **velikonoční týden**. Bohoslužbu sloužila sestra Dana Klozbergová.

Na **Zelený čtvrtek** 18. dubna jsme se sešli kolem stolu v Komenského síni a připomněli si poslední večeři Pána Ježíše i umývání nohou.

Na **Velký pátek** 19. dubna jsme se sešli ve sboru ke čtení pašijí z Janova evangelia.

V sobotu se někteří účastnili **sederové večeře**, kterou připravil slánský sbor.

V neděli 21. dubna na **Hod Boží velikonoční** uvedly sváteční bohoslužbu zpěvem z kůru sestry Pavla,

Katka a Miriam. Bohoslužbu sloužil bratr farář Osweto, zpěvem ji dále obohatily děti i pěvecký sbor. Společně jsme také oslavili dubnové narozeniny Vítka, jeho maminky Katky a babičky Anny, Mariana a jeho babičky Evy, dále pak Pavly, Marcely

a Alžbětky. Sestra Marcela pak ještě přijala požehnání ke svému životnímu jubileu.

Poslední dubnovou nedělí **poprvé sloužil při Večeři Páně** i malý Joseph Osweto.

Na sváteční středu 1. května připravila sestra Eva Bodláková opět **výlet na Louštín**, tentokrát nejen pro kluky, ale i pro všechny příznivce výletů. Na povídání o něm se můžeme těšit na příště.

Pravidelně probíhají skupinky, o nich budou samostatné příspěvky.

Během dubna probíhala příprava na **opravu podlahy** v Komenského síni, která se pak po Velikonocích rozběhla naplno. Celou akci koordinoval bratr Jiří Tučan a napsal nám o ní, děkujeme!

Jarmila Chytilová

Klukovský výlet

Na sobotu 23. února jsem připravila výlet podél Berounky pro kluky. Mnozí z nich však byli lehce nemocní nebo dali přednost něčemu jinému, a tak se přihlásili jen tři: David, Vítek K. a Marian, ten navíc jen na polovinu trasy. Obvykle zvu i Terezku Novotnou, tentokrát se přidala i Vilma se svým kamarádem. Trasa byla dlouhá 10 km. Šli jsme z Roztok kolem vodáckého kempu, kde jsme předminulou vodáckou sezónu tábořili. Kolem vyhlídky na hrad Křivoklát jsme došli přes obec Křivoklát až k Přírodní rezervaci Brdatka, kterou jsme prošli. Závěr cesty vedl podél řeky až k mostu ve Zbečně. Přečtěte si, co o výletu napsala Terezka.

Eva Bodláková

Tento den byl pro nás všechny opravdu požehnaný. Vydařilo se jak počasí, tak cestovní nálada spojená se vzájemným souzněním. Bylo nás dohromady jedenáct, a jak už jsem naznačila, měli jsme si všichni co říci. Sešli jsme se v sobotu v devět hodin a patnáct minut na kladenském autobusovém nádraží. O pět minut později jsme již byli na cestě do Zbečna, které se nachází v okrese Rakovník, v údolí řeky Berounky zhruba 15 km jihovýchodně od Rakovníka. Jakmile jsme dorazili na místo, přestoupili jsme na vlak, který nás zavezl do obce Roztoky u Křivoklátu. V obci se nacházejí dva mosty přes Berounku, silniční a železniční, a také železniční zastávka na trati 174 z Berouna do Rakovníka.

Po celou dobu výpravy jsme vstřebávali krásu okolní přírody, která byla skutečně oslnivá. Někteří z nás ke konci výletu navštívili místní restauraci, která byla opět v obci Zbečno. Myslím, že jsme si z tohoto výletu všichni něco odnesli. Ať už se jedná o poznání kusu historie, či radost z působení okouzující přírody.

Tereza Novotná

Bylo „je“ nás pět šest! (Matouš 18, 20)

Mužská skupinka se schází každé druhé pondělí v kostele a bývá nás pět: Phanuel, Miloš, Jiří, Ríša a Samuel. Ještě před rokem chodíval Zdeněk, ale bohužel ze zdravotních důvodů to již není možné. Mužská skupinka, na rozdíl od ženské skupinky, je velice organizovaná, věčná a začíná a končí na čas ☺. Pro tento rok jsme se „oprostili od hluboké teologie“ a zaměřili jsme se na praktická témata:

- **Jazyk:** Jak používáme naši mluvu, jak se vyjadřujeme ve sboru, mezi přáteli, na sociálních médiích? Mluvené slovo může „budovat, nebo ničit“. Současný svět je plný negativního vyjadřování a my jako křesťané bychom se měli proti tomuto trendu postavit (prakticky v každodenním životě).
- **Finance:** Jak využíváme naše finanční zdroje, na co je používáme, dávat desátky, či ne, nebo ještě více? Je zde hodně otázek, na které jsme společně hledali odpovědi.

- **Manželství:** Toto téma nám zabralo několik skupinek. Pro nás všechny je to aktuální téma a mělo by být aktuálním celý náš manželský život. Uvědomili jsme si, že dobré manželství je dar od Boha, na kterém musíme pracovat. Správná komunikace mezi manželi je základem vztahu (to si my muži musíme stále připomínat). Jedno setkání jsme s radostí věnovali také knize Písni.

- **Život v blízkém sousedství:** Jak žít jako křesťané v rodině, v práci, v místě bydliště nebo jak se aktivně podílet na životě místní komunity (mysleno obec)? Jak budovat správné vztahy se sousedy, kamarády, ale i s těmi, kteří až tak přátelští nejsou? Opět aktuální téma.

- **Vztah k sobě:** Toto téma nás ještě čeká a už se na něj těšíme.

Mimo tato témata se na začátku sdílíme a na konci modlíme. Musím říct, že se na každou skupinku velice těším, i když to stíhám tak tak. Rád vidím spolubratry, že prožívají něco podobného. Sdílení je pro život křesťana velice důležité a rádi bychom pozvali i další bratry, aby se připojili a obohatili naše setkávání.

Samuel Gallat

Brigáda ve strhujícím tempu

Před nějakou dobou se RS rozhodla vyměnit podlahu v Komenského místnosti. Důvody byly zřejmé na první pohled – stáří, celková ošuntělost a potřhané spoje jednotlivých pásů linolea. Nastal čas volby materiálu na novou podlahu a změna zhotovitele, posléze jsme se ujednotili na plovoucí podlahu, kterou dodá místní firma pana Velíška z Kročehlav, se kterou má několik členů naší obce dobré zkušenosti.

Až potud se dělo vše v teoretické rovině, ale na začátku dubna již bylo nutno začít se věnovat práci, abychom na tom nebyli jak ve starém vtipu, že ČSSR je jako digitální hodinky = samá funkce a ručičky žádné.

Došlo tedy na ručičky. Nejprve jsme požádali o evakuaci všech věcí ze skříní včetně spodních skříní kuchyňské linky, což se postupně začalo dělat. Limit byl sobota velikonoční, Velikonoce vyžadovaly mít „Komendu“ ještě v provozu, s firmou bylo domluveno, že začnou v pondělí 29. dubna.

Brigádu, především siláckou, jsem svolal na sobotu 27. dubna a zajistil z řad svých potomků jednu

pracovní sílu, připravil stěhovací pomůcky a čekal. Ale skutečnost, jak už to bývá, nakonec byla jiná. Ríša Klozberg, Petr Chytil, občasný náš pomocník pan Živný se synem a dlouholetý člen Miloš Feller navrhli brigádu už na pátek večer. Phanuel přivedl studenty ze své školy, takže nás bylo dost. Já jsem předem vyšrouboval vruty, které spojovaly horní a spodní díl velké skříně mezi okny. Byly to kupodivu malé, takřka neviditelné vruty. Vůbec z téhle skříně jsem měl největší strach. Nakonec byla za 5 minut ve dvou dílech přemístěna do kolumbária, jenom při snímání vršku jsme se trochu „zachvěli“. Zásuvkovou sestavu jsme odnesli po „šuplících“, ze skříně byly věci dány do krabic a pytlů. Dík patří všem sestrám, že veškeré předměty, a že jich bylo, předem soustředily mimo místnost, takže v pátek už byla práce opravdu jen s nábytkem. Během dvou hodin byla místnost vystěhována, největší problém – demontáž vodovodních kohoutků – vedl pan Živný. Jako sladkou tečku jsme si dali likvidaci staré podlahy. Ukázala se pravdivost bonmotu jednoho pana docenta z ČVUT, že nejlepší práce je destrukce. Původní sobotní brigáda se pak vůbec neuskutečnila, vše bylo hotovo v pátek. Všem účastníkům patří velký dík za 200% nasazení. Hned další pondělí přijeli hoši z firmy, myslel jsem, že se podívají, podumají a domluví nějaký termín, ale místo toho už v úterý byla místnost vystěrkovaná a začali jsme vysoušet. Dnes, v den uzávěrky příspěvku, byla u nás z firmy kontrola, změřili vlhkost, která tam ještě v menším rozsahu přetrvává, zapůjčili nám svůj vysoušeč, takže sušíme dál. A až dosušíme, položí firma podlahu a budeme se stěhovat zase zpátky. Jenom doufám, že se nenaplní nové české přísloví, že někdy je lepší vyhořet než se dvakrát stěhovat.

Jiří Tučan 7. května 2019

Radostná zpráva

S velkou radostí oznamujeme, že dne 18. 2 2019 v 16:16 hodin za námi konečně přišla na svět malá

velká slečna Mildred Ema se 4060 gramy a 50 centimetry.

Moc děkujeme Bohu, že vše proběhlo v pořádku, i všem, kteří jste na nás mysleli. Posíláme pozdravy a těšíme se na viděnou.

Zuzka Okonji

Poděkování

Moji milí, všem díky za podporu a modlitby. Paní doktorka říkala, že jsem úplně zdravá!

Jedno svědectví k dnešku. Když jsem tak čekala, jak to dopadne (ještě mě dnes znovu mořili na mamografu, než mě poslali na ten ultrazvuk), otevřela jsem si elektronickou Bibli "někde" (vy, kteří si – stejně jako já – nikdy nepamatujete, ve které knize a kapitole je jaký verš, mi budete rozumět). Říkám si: tak třeba Filipským... a vykouklo na mě tohle:

Neboť vím, že se mi vše obrátí k dobrému vaší modlitbou a přispěním Ducha Ježíše Krista. Toužebně očekávám a doufám, že v ničem nebudu zahanben, ale veřejně a směle jako vždycky i nyní na mě bude oslaven Kristus, ať životem, ať smrtí. Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk. Mám-li žít v tomto těle, získám tím možnost další práce. Nevím tedy, co bych vyvolil, táhne mne to na obě strany: Toužím odejít a být s Kristem, což je jistě mnohem lepší; ale zůstat v tomto těle je zase potřebnější pro vás. Proto pevně spoléhám, že zůstanu a budu se všemi vámi k vašemu prospěchu a k radosti vaší víry. (Fp 1, 19–25)

Vzpomínala jsem na ty, kteří odešli předčasně. Na Norka Žofáka, na svoji neteř (oba tu nechali partnery a tři malé děti), na všechny ty děti a rodiče z Terezína, na které jsme vzpomínali včera při návštěvě knihovny a zhlédnutí *Brundibára*, a děkovala jsem Bohu za to, že mě tu nechal, než naše děti dospěly. Tak ještě jednou díky Bohu i vám.

Pavla Vlková 7. 3. 2019

PS: Jarmile dávám svolení k otištění do Nahoru.

Jak jsme se stěhovali

Mnozí z vás už vědí, že jsme po dvaatřiceti letech opustili slánskou faru a přestěhovali se do našeho domku v Nebušicích, na okraji Divoké Šárky. Protože

jsem byla hlavní iniciátorkou, píšu o tom já (a Standa říká, že jsem to napsala pěkně).

Slánskou faru jsem považovala a považuji za jakousi Noemovu, vlastně naši archu: podařilo se nám tu

dobře prožít celou jednu hodně důležitou etapu života. Tady se formovalo naše manželství, tady jsme (podle mého úspěšně) vychovali naše dcery, tady vznikl úplně od počátku křesťanský sbor... Když jsem se procházela pod tou velkou rozkvetlou třešní, vedle záhon jahod, rybíz, meruňka, kterou jsme tu zasadili, pod hortenzií hrobeček Šmudly, který se tu dožil vpravdě biblického věku, to všechno ohraničeno zdí, za níž je jen beton, pocit Božího požehnání byl zvlášť silný. Nicméně...

Už nějakou dobu jsem měla pocit, že se náš slánský čas nachyluje. Život v rozlehlém bytě, a především jeho údržba, byly na hranici našich možností. A hlavně: možná jste si všimli, možná ne, že Standa začal pomalu v některých ohledech ochabovat. (Překvapivé; znáte někoho jiného, kdo do třiaosmdesáti pracuje na plný úvazek?) Hůř slyší, dost špatně vidí... Když se přidala ještě potřeba léčby v Protonovém centru, vnímala jsem to jako ten pravý signál k přesunu do pohodlnějších prostor, a zároveň ke Standovu zpomalení...

A tak jsme se koncem ledna přestěhovali do domku, který jsme koupili před nějakými 15 lety a v němž posledního půldruhého roku bydleli Inka s Tondou a Neptunou. Proti slánské faře je rozlohou poloviční (a zahrádka desetivá), navíc nově zrekonstruovaný, takže zatím udržovatelný. Otevřeným oknem ložnice slyšíme jen ptáky, na fakultu chodím přes Šárku, kde pravidelně potkávám srnky. Připadám si tu jako v ráji. A do Slaného dojedeme autem za 20 minut.

Než jsme se přestěhovali, opakovaně jsem se modlila: *Nepůjde-li Tvář tvá před námi, nevyváděj nás odsud.* (Exodus 33, 15, kralický překlad) A jako odpověď mi přišla písnička *Kde je dobrota a láska, tam přebývá Bůh.* Věřím, že tu s námi je.

Zuzana Jurková

Krátká návštěva projektu AFA v Keni

Letos v únoru jsem byl spolu se svými přáteli z České republiky a Rakouska na krátké pětidenní návštěvě v Keni kvůli našemu projektu Afrika Africe (AFA). Jsem velmi vděčný panu Jiřímu Kovářovi a panu Rainerovi Mikschemu, kteří finančně podpořili naše programy v Nairobi. Pánové koupili novou kopírku do IT centra, a také finančně podpořili studenty a odměnili učitele jak v centru, tak na střední škole Vijito, která náš projekt také podporuje.

Pan Kovář začal podporovat vzdělávání tří dívek – dvou na univerzitě a jedné na střední škole. Dále financuje práci dalšího učitele v IT centru.

Pan Rainer začal podporovat učitele naší střední školy a přislíbil získat další podporu IT centra i v Rakousku. Jejich návštěva otevřela dveře pro další rozvoj a uskutečnění našich plánů. Věříme, že spolupráce a přátelství povede k posílení a k velkému životnímu posunu účastníků AFA projektu. Podrobnosti a fotografie jsou na <http://www.afrikaafrice.cz/>.

Phanuel Osweto

Připravované akce

Ne 12. 5. od 9 hod. dětská bohoslužba s oslavou Svátku matek

Ne 12. 5. od 15 hod. manželské setkání u Lukavských spojené s hlídáním dětí

Pá 24. 5. Noc kostelů 19–22 hod., letošní motto: „Dáte se do zpěvu jako v tu noc, kdy se zasněcuje svátek.“ (srov. Iz 30, 29)

Pá 31. 5. – 2. 6. sjezd Otavy – podrobnosti u Kamily Krucké, duchovní vedení Miloš Feller

So 8. 6. od 14 hod svatodušní sborové soustředění. Téma *Vylití Ducha svatého*. Budeme také domlouvat témata večerních programů na sborovou dovolenou a na závěr společně stolovat. Součástí svatodušního soustředění bude nocování školních dětí, příp. mladších dětí s rodiči v Komenského síni.

Ne 9. 6. od 9 hod. Hod Boží svatodušní

Ne 9. 6. od 17 hod. koncert duchovní hudby ŽPS Smetana

St 26. 6. od 18 hod. Památka M. Jana Husa v kostele ČCE.

Společná sborová dovolená

proběhne ve dnech **10.–17. srpna 2019** v chatě Jedlová, Deštné v Orlických horách (<http://chatajedlova.cz/>). Ubytování s polopenzí činí 3500 Kč (dospělí vč. dětí nad 13 let), děti 2800 Kč, případně předškoláci za 1750 Kč (bez vlastní postele). Bližší informace u sestry Kamily Krucké.

Pravidelná setkání ve školním roce

Neděle 8:15 hod. modlitební skupinka

9 hod. bohoslužba s péčí o děti

Pondělí 15 hod. setkání v Domově pro seniory

17 hod. ženská skupinka – lichý týden, místo konání dle domluvy

17 hod. mužská skupinka – lichý týden

Úterý 15:30 hod. ženská skupinka domácí – lichý týden, místo konání dle domluvy

Středa 16:45 hod. sdílení a modlitby

17:45 hod. biblická hodina 1

Čtvrtek 19 hod. biblická hodina 2 – sudý týden

Mládež se schází podle domluvy.

Otevřený kostel

je k dispozici každou středu od 15 do 16:30 hod.

Úřední hodiny

pro vyřízení potřebných záležitostí jsou ve čtvrtek od 9 do 11 hod. a ve středu od 15 do 16:30 hod.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu <http://ccshkladno.unas.cz>

Datum vydání: 10. května 2019

Red. rada: J. Chytilová, P. Osweto, P. Vlková, M. Vlková
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.